

PROP DE VOSALTRES

Benvinguda al nou bisbe

Estimats diocesans:

El passat 21 de maig la Santa Seu va donar a conèixer el nom del nou bisbe de Lleida, Mons. Daniel Palau Valero, de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. El seu últim encàrrec pastoral ha estat el de rector de Corbera de Llobregat i és degà de la Facultat de Teologia de Barcelona. La seva biografia combina la docència i la recerca amb el treball pastoral concret al capdavant d'una comunitat parroquial. Té una gran quantitat de publicacions que mostren l'interès des de sempre per tots dos àmbits i, per tant, és un estudiós amb clara vocació d'aplicar els seus coneixements a la realitat pastoral de cada dia.

L'endemà va passar el dia a la nostra diòcesi amb la finalitat de presentar-se i de conèixer-nos. Va tenir un primer contacte amb el Col·legi de Consultors de la diòcesi, una trobada amb els sacerdots i diaques, una roda de premsa amb els periodistes, un dinar a la casa sacerdotal i, finalment, una reunió amb alguns membres del Consell Episcopal per organitzar l'agenda del bisbe electe i informar-lo de l'agenda diocesana.

L'ordenació episcopal tindrà lloc a la Catedral el dissabte, 19 de juliol, a les 11 hores. Tota la comunitat diocesana està convidada a aquesta celebració per expressar l'alegria i l'acció de gràcies pel nou pastor que el Senyor envia al seu poble. Fins a aquest dia la Santa Seu m'ha nomenat Administrador Apostòlic de la diòcesi.

Al *Full Dominical* de la setmana anterior es va publicar una salutació a tota la diòcesi que va titular *Una nova etapa diocesana* on el bisbe electe agraïa el nou encàrrec que l'Església posa a les seves mans i, després d'algunes dades personals, exposava les seves impressions inicials sobre tots

els estaments de la diòcesi i es posava a disposició per **fer camí amb** serenitat i esperança, que és la invitació que Déu ens fa per a créixer i madurar en la fe. Aquesta mateixa salutació es va publicar l'endemà a la premsa escrita i els altres mitjans de comunicació van recollir les seves idees en els informatius corresponents. Agraïm a tothom l'atenció prestada.

Avui desitjo convertir-me en portaveu de tots vosaltres per respondre a l'amable disponibilitat del nou bisbe amb paraules sinceres i concretes: alegria, acció de gràcies i esperança per la incorporació a aquesta diòcesi d'un pastor que continua en la línia de la successió apostòlica. Estem molt feliços per la inicial disposició de conèixer, aprofundir i renovar l'esperança en totes les parròquies, moviments i comunitats religioses. Tots volem atendre les seves orientacions i col·laborar en les seves iniciatives pastorals: comptarà sens dubte amb el nostre temps, amb les nostres capacitats i la nostra positiva disposició. El pas dels bisbes en cada diòcesi ens permet una reflexió sobre l'Església i sobre la mateixa comunitat que roman en el temps per anunciar i participar del Regne de Déu que va donar a conèixer el mateix Senyor.

L'Església és en Crist com un sagrament o signe i instrument de la unitat íntima amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà (LG, 1) i continua la seva peregrinació «enmig de les persecucions del món i dels consols de Déu» com diu sant Agustí; i s'esforça per anunciar l'Evangeli a totes les persones, ja que en el moment present en comparteix el goig i l'esperança, la tristesa i l'angoixa, fixant més la mirada en els pobres i els afligits. Els bisbes són els servidors de tot el que han rebut de Crist per oferir-ho a la societat. Ja ho deia el nostre bisbe en l'esmentada salutació.

Moltes gràcies. I que el Senyor li concedeixi llum per guiar aquesta comunitat que l'espera amb afecte i entusiasme.

Una afectuosa salutació en el Senyor.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe-Administrador Ap. de Lleida

NOTÍCIES

Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

El passat 1 de juny, solemnitat de l'Ascensió del Senyor, es va celebrar la 59a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que enguany ha tingut com a lema proposat pel papa Lleó XIV: «Compartiu amb mansuetud l'esperança que hi ha als vostres cors». Amb motiu de l'any jubilar, el missatge de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials que va deixar escrit el papa Francesc evoca que «l'esperança és sempre un

projecte comunitari» i que per als cristians «l'esperança no és una elecció opcional, sinó una condició imprescindible».

Entre els materials per a aquesta jornada, cal destacar el Missatge Pontifici del Sant Pare Francesc o la trobada del papa Lleó XIV amb els representants dels mitjans de comunicació que van acudir a Roma per cobrir la informació del conclave.

CERCA DE VOSOTROS

Bienvenida
al obispo electo

Queridos diocesanos:

El pasado 21 de mayo la Santa Sede dio a conocer el nombre del obispo de Lleida, Mons. Daniel Palau Valero, de la diócesis de Sant Feliu de Llobregat. El último encargo pastoral allí ha sido la de párroco Corbera de Llobregat. Es al mismo tiempo decano de la Facultad de Teología de Barcelona. Su biografía combina la docencia y la investigación con el trabajo pastoral concreto al frente de una comunidad parroquial. Gran cantidad de publicaciones suyas muestran el interés desde siempre por ambos ámbitos. Es un estudioso con clara vocación de aplicar todos sus conocimientos a la realidad pastoral de cada día.

El día siguiente pasó el día en nuestra diócesis con el fin de presentarse y de conocerlos. Tuvo un primer contacto con el Colegio de Consultores de la diócesis, un encuentro con los sacerdotes y diáconos, una rueda de prensa con los periodistas, una comida en la casa sacerdotal y, por último una reunión con algunos miembros del Consejo Episcopal para organizar la agenda del obispo electo e informarle de la agenda diocesana.

La ordenación episcopal tendrá lugar en la Catedral el sábado, 19 de julio, a las 11 horas. Toda la comunidad diocesana está invitada a esa celebración para expresar la alegría y la acción de gracias por el nuevo pastor que el Señor envía a su pueblo. Hasta ese día la Santa Sede me ha nombrado Administrador Apostólico de la diócesis.

En el *Full Dominical* de la semana anterior se publicó un saludo a toda la diócesis que tituló *Una nueva etapa diocesana* donde el obispo electo agradecía el nuevo encargo que la Iglesia pone en sus manos y, tras algunos datos personales, exponía sus impresiones iniciales sobre todos los estamentos de la diócesis y se ponía a disposición para **hacer camino** con serenidad y esperanza como la invitación que Dios nos concede para crecer y madurar en la fe. Ese mismo saludo se publicó en la prensa escrita al día siguiente y los demás medios de comunicación recogieron sus ideas en los informativos correspondientes. Agradecemos a todos la atención prestada.

Hoy deseo convertirme en portavoz de todos vosotros para responder a la amable disponibilidad del obispo electo con palabras sinceras y concretas: alegría, acción de gracias y esperanza por la incorporación a esta diócesis de un pastor que continúa en la línea de la sucesión apostólica. Estamos muy felices por la inicial disposición de conocer, profundizar y renovar la esperanza en todas las parroquias, movimientos y comunidades religiosas. Queremos todos atender sus orientaciones y colaborar en sus iniciativas pastorales; contará sin duda con nuestro tiempo, con nuestras capacidades y nuestra positiva disposición. El paso de los obispos en cada diócesis nos permite una reflexión sobre la Iglesia y sobre la propia comunidad que permanece en todo el tiempo para anunciar y participar del Reino de Dios que dio a conocer el mismo Señor.

La Iglesia es en Cristo como un sacramento o signo e instrumento de la unidad íntima con Dios y de la unidad de todo el género humano (LG, 1) y continúa su peregrinación «en medio de las persecuciones del mundo y de los consuelos de Dios» como dice san Agustín y se esfuerza por anunciar el Evangelio a todos los hombres ya que comparte el gozo y la esperanza, la tristeza y la angustia de todos ellos en el momento presente fijando más la mirada en los pobres y los afligidos. Los obispos son los servidores de todo lo recibido de Cristo para ofrecerlo a la sociedad en general. Ya lo decía nuestro obispo en el mencionado saludo. Muchas gracias. Y que el Señor le conceda luz para guiar esta comunidad que le espera con cariño y entusiasmo.

Un afectuoso saludo en el Señor.

† Salvador Giménez Valls
Obispo-Administrador Ap. de Lleida

Mons. Daniel Palau: «No
estant a proEl bisbe electe, que serà ordenat el proper 19 de juliol,
però que cal ajudar a re

Mons. Daniel Palau (Barcelona, 1972) va ser designat bisbe de Lleida el passat 21 de maig. En unes setmanes, el 19 de juliol, serà ordenat a la Catedral de Lleida i prendrà possessió de la nova responsabilitat. Viu aquests dies amb una barreja de neguit i il·lusió, i també amb pena de deixar enrere les seves parròquies de Corbera i les seves responsabilitats acadèmiques.

Ara que ja ha passat un temps des que es va fer públic el seu nomenament com a bisbe de la diócesi de Lleida, com se sent?

Em sento amb ganes de començar. Vull aterrar al territori, conèixer els feligresos, la gent i la realitat de Lleida. Me la vull estimar i espero que apropant-me a la gent sigui un bon inici. Això sí, sense perdre el rumb. Jesús es manifesta misteriosament en la vida de cadascú i descobrir-lo demana temps. No vull res més que la felicitat de la meua gent.

Què li ha dit la seva família i la gent del seu entorn?

Els pares estan al cel. Tinc un germà casat que viu als EUA amb la seva família. Ell es va quedar sorprès, tenia moltes ganes d'estar al meu costat i vam plorar perquè ens vam recordar dels pares. Evidentment el 19 de juliol seran a Lleida a l'ordenació. També tinc familiars per part de pare a Vimboí que estan molt contents i altres per part de mare a Barcelona que també ho estan, però a la vegada hi ha un sentiment de distanciament i pèrdua perquè marxo del que ja coneixien i tenien per habitual. De fet, això és el que ha passat amb les meves parròquies de Corbera. Hi ha cert «dol», però generalment estan agraïts pels 12 anys que hi he estat. A més, tothom

vol venir a l'ordenació i mínim ja hi ha tres autocars plens. També he rebut felicitacions d'amics i coneguts d'Espanya, Itàlia, Alemanya, Argentina, Perú, Guatemala i d'altres països.

Ens va explicar que no coneixia gran cosa de Lleida. Ha tingut temps de començar a posar-se al dia?

Vull conèixer bé la història de la ciutat i de tot el bisbat, així com les comunitats religioses i la cultura. M'estimaré Lleida, no ho dubto. M'agradarà poder anar, amb discreció, a veure els equips esportius locals i totes les activitats culturals que es proposin.

Una quinzena de seminaristes
visiten la diòcesi

Catorze seminaristes de les diòcesis amb seu a Catalunya, que estan fent el curs d'iniciació del Seminari Major a Barcelona, van visitar la diòcesi de Lleida el 22 i 23 de maig dins d'un programa d'estudi i informació per conèixer l'activitat pastoral dels bisbats. Aquest curs l'acompanya el bisbe auxiliar de Barcelona David Abadías i n'és responsable el sacerdot Jordi Domènech, de Barcelona.

Els joves, acompanyats per Mn. Manel Mercadé, van ser rebuts per l'administrador apostòlic, Salvador Giménez, qui els va donar la benvinguda. Al llarg del dia, van visitar la Catedral, on se'ls va explicar la història de sant Anastasi, patró de Lleida, així com la llegenda de la Mare de Déu del Blau. També van fer una visita guiada a la Seu Vella, a l'Acadèmia Mariana, a l'església de Sant Llorenç i a la seu de Càritas, on van conèixer la tasca que s'hi duu a terme.

El divendres 23 de maig, els catorze seminaristes van visitar també la parròquia del Carme, el col·legi Episcopal, el santuari de Santa Teresina i la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, on amb una Santa Missa i un dinar es van acomiadar de Lleida.

«Més es pot estimar la diòcesi p de la gent»

9 de juliol, està convençut que hi ha vocacions
descobrir la fe i l'Evangelí

Què ha de fer ara abans de ser bisbe?

És un canvi fort. He de deixar el Deganat de la Facultat de Teologia. Quan hi hagi un nou rector per a les parròquies de Corbera, deixar ben tancat el traspàs i, d'altra banda, em sap greu haver de deixar una entitat cultural de música que vaig crear amb uns amics, «Sons de Corbera». Llavors, he d'instal·lar-me a Lleida i, com he dit, conèixer la gent. Estic segur que Nostre Senyor no s'amaga i el continuarem trobant i descobrint.

Com espera el dia de l'ordenació episcopal el 19 de juliol?

És una sensació de molta responsabilitat. Vull fer-ho bé. Aniré de recés a Poblet, que és on va créixer la meua vocació, per estar en silenci i resar. De moment no me la imagino. Potser em fa més respecte perquè hi ha més expectativa pel desig de fer-ho bé i no decebre. Em costarà reconèixer-me com a bisbe. Al principi serà una mica difícil tot plegat, la novetat porta això. Com he dit, sempre m'ha agradat estar a prop de la gent i vull continuar així: compartir la fe i la vida. No tinc cap altre projecte que viure l'Evangelí al costat de la gent. A més a més, també hi ha persones que viuen l'Evangelí sense saber-ho massa i se'ls ha d'acompanyar i fer-los veure que no estan tan lluny de Déu. Cada persona és un misteri.

Arriba en un moment en què a la diòcesi de Lleida hi ha uns 80 mossens i la meitat tenen més de 70 anys. Com podem afrontar la falta de vocacions?

De vocacions a la vida cristiana n'existeixen, però la cultura de l'entrega i del servei està perjudicada perquè vivim temps marcats per l'egoisme. Es tracta de redescobrir i posar en valor el que la gent gran ha fet per

nosaltres. És important apropar-nos a les escoles i a les parròquies i algú, segur, que tornarà a plantejar-s'ho.

Quines són les seves aficions?

Anar amb bicicleta. He practicat diversos esports, però el de bici de carretera és el que més s'ha quedat, tot i que el de muntanya també. M'agrada la música, com el piano i el violí; llegir, passejar i xerrar. Si em recomanen una sèrie de televisió, la miro. Ara estic veient *The Chosen*, però els llibres van abans. Pel que fa a les xarxes, no en tinc. Mai m'ha cridat l'atenció, però m'ho puc pensar. M'agrada més parlar amb la gent cara a cara.

Nomenament

Mons. Salvador Giménez Valls, Administrador Apostòlic de la Diòcesi de Lleida, ha signat el següent nomenament:

• **Mn. Luis Sallán Abizanda**, considerant la confirmació del nomenament en el càrrec «en forma delegada

fins a la presa de possessió de la diòcesi per part del nou bisbe», segons el Directori per al Ministeri Pastoral dels Bisbes *Apostorum successores*, núm. 244, nomenat Vicari general de la Diòcesi de Lleida, amb data 22 de maig de 2025.

REFLEXIONS

Jo no soc jo sense tu

Que n'és de fàcil afirmar: Jo soc jo. Tots ens hem definit així, algun cop. És la distinció més bàsica que aprenem des de petits, el jo, el tu i el nosaltres. Així ens definim. Però ja, de seguida, ens adonem que depenem d'altres. I a mida que anem creixent i anem aconseguint autonomia i, fins i tot, independència, mantenim uns lligams, o els creem, que ens condicionen i ens identifiquen. Ben sovint som en funció d'un altre: pares de, fills de, esposos de, treballadors de, membres de.

En la Bíblia descobrim però que només hi ha un jo. La definició més contundent i concisa de ser i existir és el nom de Déu, revelat a Moisès a la muntanya del Sinaí. Resona per la Terra: «Jo soc el qui soc». Malauradament hem entrat poques vegades a cercar sentit a aquesta afirmació. Ens fa por. Esdevenen unes paraules massa profundes per entendre-les, potser per l'evidència, és aquell que és. Però al darrer d'aquest ser de Déu hi ha el desplaçament del meu ser cap a un segon terme. Ens ve a dir el text que el qui existeix és Déu, només Ell és el qui és. Tot seguit ens surt de natural reclamar la pròpia existència: i jo, qui soc?

És aquí quan convé descobrir la dimensió relacional de la persona humana. Quan definim l'ésser humà lliure i racional, cal completar-ho afegint-hi immediatament: espiritual i relacional. No ens ha de fer por reconèixer que jo no soc sense Déu i no soc sense els altres. Així ens definim les persones humanes dotades de l'Esperit Creador que ens vincula essencialment a Déu. És d'aquí on ens ve la nostra dignitat que no té preu, perquè assumim als ulls de Déu, la seva mateixa existència. Déu ens deixa viure perquè ens regala prestat allò que és seu: el seu propi jo. Aquell «jo soc» original de Déu el podem adoptar cadascú de nosaltres dient: jo també soc.

I a més, soc perquè n'hi ha d'altres que són. Jo m'afegeixo a la multitud d'aquells que Déu ens considera portadors de la seva existència. El que compartim com a germans ens defineix i pren tot el significat quan afirmem que som fills i filles de Déu. Per encaixar aquesta dimensió humana relacional és imprescindible la humilitat que ens porta a renunciar a nosaltres mateixos per deixar que Déu sigui tot en tots.

Mn. Valentí Alonso i Roig

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2C 6,1-10 / Sl 97 / Mt 5,38-42]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr.; santa Lutgarda, vg.

17. ■ Dimarts [2C 8,1-9 / Sl 145 / Mt 5,43-48]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVII); santa Emília Vialar, vg. fund. (1856); beat Pau Burali, bisbe.

18. ■ Dimecres [2C 9,6-11 / Sl 111 / Mt 6,1-6.16-18]. Sants Marc i Marcel·

lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans i mrs.

19. ■ Dijous [2C 11,1-11 / Sl 110 / Mt 6,7-15]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Juliana Falconieri, vg. servita (†1341).

20. ■ Divendres [2C 11,18.21b-30 / Sl 33 / Mt 6,19-23]. Lleida: □ Sant

Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg. germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor; santa Verge de la Consolata.

21. □ Dissabte [2C 12,1-10 / Sl 33 / Mt 6,24-34]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), religiós jesuïta. Lleida: Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena. Sant Adolf, bisbe; santa Deomètria, vg. i mr.

22. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (litúrgia de les hores: de la Solemnitat. 4a setmana) [Gn 14,18-20 / Sl 109 / 1C 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, màrtirs a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

La Santíssima Trinitat (C)

COMENTARI

«Déu donant-nos
l'Esperit ha vessat
en els nostres cors
el seu amor»

Un cop hem celebrat la nostra salvació des del naixement de Jesús a la donació de l'Esperit Sant tenim com una necessitat de donar gràcies al Pare, al Fill i a l'Esperit, autors d'aquesta salvació, perquè tot és obra d'un sol Déu que és Tri. El nostre Déu no és un Déu solitari sinó que viu la seva vida divina en la comunió íntima de les tres Persones. L'Evangeli d'avui ens parla d'aquesta unitat. Primer diu Jesús: *L'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera... Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà ho rep d'allò que és meu.* El Pare ho dona tot al Fill i l'Esperit ens fa entendre tot allò que li ha comunicat el Fill. Sant Pau afirma: *Estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor; per ell tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu.* Jesucrist ens ha reconciliat amb el Pare i esperem un dia poder participar de la glòria de Déu. No ens fan por les dificultats perquè *les proves ens fan constants en els sofriments, la constància obté l'aprovació de Déu i l'aprovació de Déu dona esperança i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.* Plens de l'amor de Déu no tenim por de les dificultats ni perdem l'esperança. Tenim Déu en nosaltres, tenim el seu amor. La primera lectura parla de la saviesa increada que nosaltres podem identificar perfectament amb Crist, saviesa de Déu. Una saviesa present en la creació del món però anterior a aquest món: *He estat configurada des del començament abans que la terra existís.* I al final afirma *Compartia amb els homes les meves delícies.* Crist saviesa de Déu troba la seva alegria en la companyia dels homes. Tot el món està amarant de la saviesa i de l'amor d'un Déu que és Pare, Fill i Esperit. No estem mai sols. Tenim sempre en el nostre cor tota la Trinitat. No ens fa por res, no podem perdre mai l'esperança. Un dia veurem Déu tal com és.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era; quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

► Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: Què és l'home, perquè us en recordeu? / Què és un mortal, perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dona esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

► Lectura del libro de los Proverbios (Prov 8,22-31)

Así dice la Sabiduría de Dios: «El Señor me creó al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remotísimo fui formada, antes de que la tierra existiera. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Aún no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrones del obre.

Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba las nubes en la altura, y fijaba las fuentes abismales; cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como arquitecto, y día tras día lo alegraba, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, y mis delicias están con los hijos de los hombres.»

► Salmo responsorial (8)

R. *Señor, Dios nuestro, qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Cuando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado. / ¿Qué es el hombre, para que te acuerdes de él, / el ser humano, para mirar por él? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad, / le diste el mando sobre las obras de tus manos. / Todo lo sometiste bajo sus pies. R.

Rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar, / que trazan sendas por el mar. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,1-5)

Hermanos: Habiendo sido justificados en virtud de la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo, por el cual hemos obtenido además por la fe el acceso a esta gracia, en la cual nos encontramos; y nos gloriamos en la esperanza de la gloria de Dios. Más aún, nos gloriamos incluso en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce paciencia, la paciencia, virtud probada, la virtud probada, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo que se nos ha dado.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ella por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues no hablará por cuenta propia, sino que hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir.

Él me glorificará, porque recibirá de lo mío y os lo anunciará. Todo lo tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que recibirá y tomará de lo mío y os lo anunciará.»